

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

Mandat do postępowania porozumiewawczego w sprawie projektu budżetu na rok 2011

P7_TA(2010)0205

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie upoważnienia do rozmów trójstronnych dotyczących projektu budżetu na rok 2011 (2010 – 2010/2002(BUD))

(2011/C 236 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt budżetu na rok budżetowy 2011, przyjęty przez Komisję dnia 27 kwietnia 2010 r. (SEC(2010)0473),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (PMI) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie zatwierdzone na posiedzeniu pojedynczym w dniu 18 listopada 2009 r. w sprawie środków przejściowych mających zastosowanie do procedury budżetowej po wejściu w życie Traktatu z Lizbony ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie priorytetów dotyczących budżetu na rok 2011 – Sekcja 3 – Komisja ⁽³⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących budżetu na rok 2011,
 - uwzględniając rozdział 7 regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej i opinie Komisji Rozwoju, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0183/2010),
- A. mając na uwadze, że procedura budżetowa na 2011 r. jest pierwszą procedurą tego rodzaju w ramach Traktatu z Lizbony i że jej pojedyncze czytanie wymaga nasilonej współpracy i koordynacji z drugim organem władzy budżetowej w celu osiągnięcia porozumienia w trakcie procedury pojedynczej w odniesieniu do wszystkich wydatków,
- B. mając na uwadze, że rozmowy trójstronne, które odbędą się w lipcu, powinny dążyć do przygotowania podstaw przed przyjęciem przez Radę jej stanowiska w sprawie projektu budżetu, w celu wcześniejszego określenia punktów porozumienia,

Projekt budżetu na rok 2011

Uwagi ogólne

1. zauważa, że ogół środków w projekcie budżetu (PB) na 2011 r. wynosi 142 576,4 mln EUR w środkach na zobowiązania i 130 147,2 mln EUR w środkach na płatności, pozostawiając tym samym margines w wysokości 1 224,4 mln EUR w środkach na zobowiązania i 4 417,8 mln EUR w środkach na płatności; zauważa, że te łączne kwoty stanowią odpowiednio 1,15 % i 1,05 % prognozowanego DNB UE na 2011 r.;

2. wyraża zaniepokojenie, że zwiększenie środków na zobowiązania wynosi tylko 0,77 % w porównaniu z przyjętym budżetem na 2010 r., co jest różnicą niedostosowaną do powszechnie artykułowanych oczekiwań, aby budżet UE odgrywał kluczową rolę we wspieraniu pokrzyżowanych gospodarek Europy; dostrzega zwiększenie środków na płatności o 5,85 %, lecz przypomina, że niezwykle niski poziom środków na płatności w 2010 r. stanowi matematyczne wytłumaczenie tego wzrostu; przypomina, że wieloletnie ramy finansowe (WRF) przewidują pułapy 142 965 mln EUR dla środków na zobowiązania i 134 280 mln EUR dla środków na płatności, w cenach bieżących;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Zob. teksty przyjęte z dnia 17 grudnia 2009 r., P7_TA(2009)0115.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0086.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

3. uznaje zmniejszenie rozbieżności pomiędzy środkami na zobowiązania i środkami na płatności w porównaniu z budżetem na rok 2010 (12 429 mln EUR w porównaniu do 18 535 mln EUR), co oznacza lepsze wykonanie budżetu UE, lecz jednocześnie zwraca uwagę, że WRF przewidują różnicę pomiędzy środkami na zobowiązania i środkami na płatności w 2011 r. jedynie w wysokości 8 366 mln EUR; przypomina w związku z tym, że różnice te w perspektywie długoterminowej tworzą deficyty i dlatego należy ich unikać dla dobra stabilności i wykonalności budżetowej;
4. zwraca uwagę, że większość (70 %) ogólnego marginesu w wysokości 1 224,4 mln EUR w PB pochodzi z marginesu w dziale 2: gospodarowanie zasobami naturalnymi i ich ochrona, i że inne działy – w szczególności działy 1a, 3b i 4 – mają bardzo ograniczone marginesy, tym samym proporcjonalnie zmniejszając zdolność UE do reagowania na zmiany polityki i nieprzewidziane potrzeby, choć utrzymując jej priorytety;
5. podkreśla ponadto, że margines w dziale 2 może być w rzeczywistości niższy, ponieważ warunki rynkowe mogą ulec zmianie;
6. przyjmuje z zadowoleniem opublikowanie przez Komisję sprawozdania na temat funkcjonowania PMI (COM(2010)0185) i przypomina w związku z tym, że oczekiwany jest wniosek dotyczący gruntownego przeglądu budżetu i że trudności napotkane w poprzednich procedurach budżetowych w odniesieniu do odpowiedniego i satysfakcjonującego reagowania na różne pojawiające się wyzwania czynią przegląd obecnych WRF nieuniknionym; przypomina, że oczekuje od Komisji przedstawienia konkretnych propozycji dotyczących przeglądu WRF przed końcem pierwszej połowy 2010 r.;
7. zwraca uwagę na dużą liczbę zaległych procedur o daleko idących następstwach budżetowych, które będą musiały zostać zakończone przez oba organy władzy budżetowej w 2011 r. (przegląd budżetu, ustanowienie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), budżety korygujące, przegląd PMI, przegląd rozporządzenia finansowego itd.);
8. odnotowuje priorytety ustalone przez Komisję (zwłaszcza wspieranie gospodarki UE po kryzysie i dostosowanie do nowych wymagań, m.in. wprowadzenie w życie Traktatu z Lizbony, nowe organy nadzoru finansowego, finansowanie inicjatywy na rzecz globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (GMES), wdrożenie programu sztokholmskiego itd.) i pytania, czy niewielki wzrost środków na zobowiązania w porównaniu z budżetem 2010 wystarczy, by się nimi zająć;
9. podkreśla znaczenie zdecydowanej reakcji na kryzys i niestabilność rynków finansowych, która powinna obejmować dodatkowe możliwości finansowe i elastyczność budżetu UE; domaga się od Rady i Komisji dodatkowych i szczegółowych informacji na temat wpływu, jaki na budżet UE wywiera europejski mechanizm stabilizacji finansowej ustalony w trakcie posiedzenia nadzwyczajnego Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych w dniach 9-10 maja 2010 r.; domaga się ponadto, w celu uniknięcia w przyszłości kryzysu, utworzenia skutecznego systemu monitorującego obejmującego bezpośredni obowiązek informowania Parlamentu;
10. ubolewa nad niemożnością wyraźnego określenia, z budżetowego punktu widzenia, skutków finansowych w projekcie budżetu na 2011 r. w odniesieniu do głównych inicjatyw strategii UE 2020, takich jak „Unia innowacji”, „Młodzież w drodze”, „Nowe umiejętności i miejsca pracy”, „Polityka przemysłowa w erze globalizacji” i wyraża poważne wątpliwości co do zdolności zapewnienia, w kontekście obecnych ram finansowych, odpowiedniego finansowania tych kluczowych inicjatyw;
11. przypomina, że młodzież, jak stwierdza rezolucja z 25 marca 2010 r. w sprawie priorytetów dotyczących budżetu na rok 2011, jest jednym z kluczowych priorytetów dla budżetu na rok 2011, co należy wspierać jako unijny temat przekrojowy, rozwijając synergię pomiędzy różnymi obszarami polityki dotyczącymi młodzieży, szczególnie edukacją, zatrudnieniem, przedsiębiorczością i zdrowiem, jednocześnie ułatwiając i wspierając integrację społeczną, zaufanie, mobilność oraz rozwijanie umiejętności ludzi młodych; zwraca uwagę, że „młodzież” powinna być postrzegana jako szeroka koncepcja obejmująca zdolność jednostki do zmiany pozycji i statusu wiele razy w trakcie swego życia poprzez swobodne poruszanie się pomiędzy praktykami zawodowymi, środowiskiem akademickim lub zawodowym oraz szkoleniami zawodowymi, i że dlatego jednym z celów powinno być ułatwienie przechodzenia z systemu edukacyjnego na rynek pracy;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

12. ubolewa nad faktem, że mimo bardzo dużego znaczenia i bardzo wysokiego stopnia wykorzystania środków – wynoszącego pomiędzy 95-100 % rocznie w okresie 2007-2009 – zwiększenie środków zaproponowane w PB na kluczowe instrumenty i programy dotyczące młodzieży, jak program „Uczenie się przez całe życie”, „Młodzież w działaniu” i Erasmus Mundus, jest raczej symboliczne; uważa, że to zwiększenie środków nie pozwala UE zająć się w odpowiedni sposób tym priorytetem, i dlatego zamierza zapewnić dodatkowe wsparcie dla tych programów; w tym kontekście przypomina, że programy te zapewniają bezsprzecznie europejską wartość dodaną i w znacznym stopniu przyczyniają się do stworzenia silnego europejskiego społeczeństwa obywatelskiego, mimo skromnych środków finansowych, które otrzymują;

13. domaga się dodatkowego sprecyzowania kwestii podziału środków między wydatki operacyjne i administracyjne, doceniając jednocześnie starania poczynione w odniesieniu do przedstawienia wydatków administracyjnych poza działem 5; zauważa, że znaczna już kwota, którą faktycznie stanowią wydatki administracyjne, finansowana jest ze środków operacyjnych;

14. jest zdecydowany prowadzić negocjacje w sprawie budżetu na rok budżetowy 2011 w sposób konstruktywny i otwarty, mając na uwadze skuteczność i europejską wartość dodaną; oczekuje w zamian, że drugi organ władzy budżetowej przyjmie stanowisko skore do współpracy, zapewniające prawdziwy dialog polityczny, i że odstąpi od „logiki księgowości”, w której oszczędności i wkłady państw członkowskich zajmują zbyt dominujące miejsce w negocjacjach; przypomina, że traktat nie tylko zmodyfikował ramy prawne procedury budżetowej, lecz również wprowadził nową metodę i nowe terminy dotyczące negocjacji i osiągnięcia kompromisu;

15. podkreśla fakt, że budżet UE jest bardzo ograniczony w porównaniu z budżetami krajowymi; przypomina zatem, że w celu realizacji wspólnych strategii UE należy tworzyć synergię pomiędzy budżetem UE i budżetami krajowymi; podkreśla, że spójność umożliwi większe oddziaływanie polityk europejskich osiągając prawdziwą europejską wartość dodaną i jednocześnie wspierając długoterminowe cele polityki; wyraża przekonanie, że budżet UE może odegrać zasadniczą rolę w kluczowych obszarach celem wspierania długofalowych inwestycji i miejsc pracy; oczekuje od Rady, by w należyty sposób wzięła to pod uwagę podczas podejmowania decyzji w sprawie budżetu UE i powstrzymała się od szeroko zakrojonych cięć, nawet jeśli sytuacja krajowych finansów publicznych jest wyjątkowo trudna;

16. przypomina swoje priorytety wyrażone w ww. rezolucji z dnia 25 marca 2010 r.;

Dział 1a

17. odnotowuje zwiększenie o 4,4 % środków na zobowiązania (do 13 437 mln EUR ⁽¹⁾) i o 7 % w środkach na płatności (do 11 035 mln EUR), razem z marginesem wynoszącym 50,1 mln EUR (w porównaniu z 37 mln EUR w programowaniu finansowym), wynikające ze zmniejszenia środków na wydatki związane z pomocą administracyjną i techniczną (dawne pozycje BA) oraz na agencje zdecentralizowane i wykonawcze, a także ze zmniejszenia środków na szereg programów, jak np. Cła 2013 oraz Przedsiębiorczość i innowacje (CIP);

18. przypomina, że MŚP odgrywają ważną rolę w odbudowie gospodarczej i wspieraniu całej gospodarki UE; domaga się zwiększonego wsparcia dla wszystkich programów i instrumentów mających na celu wspieranie MŚP oraz jest zaniepokojony zmniejszeniem środków na płatności proponowanych na „Przedsiębiorczość i innowacje” (CIP);

19. przypomina, że kiedy przyjmowano obecne WRF, nie przewidziano w tym dziale nowych potrzeb, które należy sfinansować (zamknięcie elektrowni jądrowej w Kozłoduju, europejskie organy nadzoru finansowego, ITER i GMES, w tym wniosek Parlamentu o zwiększenie środków na jego fazę operacyjną); podkreśla, że finansowanie tych potrzeb nie powinno odbywać się ze szkodą dla finansowania innych programów i działań w ramach działu 1a, które są kluczowe dla europejskich wysiłków na rzecz odbudowy po kryzysie;

20. przypomina, że europejski plan naprawy gospodarczej (EERP) finansowany jest częściowo w ramach tego działu, tak jak duża liczba programów wieloletnich (CIP, 7PR, TENs, Galileo/Egnos, Marco Polo II oraz program Progress), które osiągną gotowość w 2011 r.; dlatego też ponawia wezwanie do Komisji o przedłożenie sprawozdania monitorującego w sprawie wdrożenia europejskiego planu naprawy gospodarczej, w tym działań EBI;

⁽¹⁾ Z wyłączeniem projektów energetycznych europejskiego planu naprawy gospodarczej.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

21. przyjmuje z zadowoleniem zwiększenie środków na główne programy (7PR 13,8 %; CIP 4,4 %; program „Uczenie się przez całe życie” 2,6 %; TENs, 16,8 %) i podkreśla, że programy te zapewniają kluczowy efekt dźwigni w unijnej anty kryzysowej strategii gospodarczej;
22. podkreśla, że dział 1a obejmuje wiele najważniejszych inicjatyw strategii UE2020, takich jak „Unia innowacji”, „Młodzież w drodze”, „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, „Nowe umiejętności i miejsca pracy” oraz „Polityka przemysłowa w erze globalizacji”; ubolewa nad faktem, że niemożliwe jest wyraźne zidentyfikowanie, z budżetowego punktu widzenia, skutków finansowych strategii UE2020, i wyraża swoje wątpliwości co do zdolności zapewnienia, w kontekście obecnych ram finansowych, odpowiedniego finansowania tych inicjatyw;
23. przypomina, że priorytety na 2011 r., z myślą o strategii UE2020, będą finansowane głównie z tego działu i że uprawnienia UE wynikające z wejścia w życie traktatu będą prawdopodobnie miały konsekwencje budżetowe; podkreśla, że polityka kosmiczna, która stanowi konkretny przykład europejskiej polityki przemysłowej wspierającej europejski postęp naukowy, technologiczny i środowiskowy jednocześnie wzmacniając konkurencyjność przemysłową, wymaga zarówno od UE, jak i państw członkowskich, dalszych wysiłków finansowych w kontekście globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (GMES);
24. przyjmuje z zadowoleniem, że inicjatywa Komisji „Młodzież w drodze” ma na celu zwiększenie poziomu i atrakcyjności na szczeblu międzynarodowym europejskich instytucji szkolnictwa wyższego oraz podniesienie ogólnych standardów kształcenia i szkolenia w UE; usilnie wspiera promowanie równych szans dla wszystkich młodych osób, niezależnie od ich wykształcenia; pragnie podkreślić znaczenie zapewnienia odpowiedniego finansowania ambitnej polityki w zakresie kształcenia i szkolenia, obejmującego także praktyki zawodowe, która odgrywa kluczową rolę w strategii UE2020; podkreśla, że UE powinna użyć wszystkich swych zasobów w celu osiągnięcia tego ambitnego wyzwania, które stwarza bezprecedensowy impuls dla rozwoju obszernej unijnej polityki wobec młodzieży; niemniej jednak podkreśla, że rozpoczęcie takiej nadrzędnej sztandarowej inicjatywy obejmującej szereg odrębnych i ugruntowanych programów UE w tej dziedzinie nie powinno umniejszać znaczenia poszczególnych programów;
25. podkreśla, że środki budżetowe udostępniane w przyszłości na takie instrumenty, jak np. program uczenia się przez całe życie czy przekrojowe umiejętności, takie jak e-umiejętności, umiejętności międzynarodowe, w zakresie przedsiębiorczości i wielojęzyczność, powinny odzwierciedlać wysoką europejską wartość dodaną powstałą dzięki tym instrumentom i tym samym powinny być traktowane priorytetowo w budżecie na 2011 r.;
26. wyraża rozczarowanie, iż turystyka, która pośrednio generuje ponad 10 % PKB UE, i która znalazła się całkowicie w zakresie kompetencji UE wraz z ratyfikacją Traktatu z Lizbony, nie jest wyraźnie określona w projekcie budżetu na 2011 r.;
27. odnotowuje, po raz pierwszy, włączenie środków na płatności dla Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji i postrzega to jako ważny element w ogólnej refleksji nad zarządzaniem i widocznością tego funduszu; uważa jednak, że te środki na płatności mogą być niewystarczające na pokrycie kwot niezbędnych do realizacji EFDG w 2011 r.; ponawia zatem żądanie, by nie finansować celów Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji wyłącznie poprzez przesunięcia z pozycji budżetowych na EFS i wzywa Komisję do określenia i niezwłocznego wykorzystania w tym celu innych pozycji budżetowych; podkreśla konieczność stworzenia prostszej i szybszej procedury uruchamiania tego funduszu ⁽¹⁾;
28. odnotowuje bardzo skromne zwiększenie lub stagnację (w porównaniu z budżetem na 2010 r.) środków na zobowiązania dla EURES i na trzy pozycje budżetowe wspierające stosunki przemysłowe i dialog społeczny; uważa, że w obecnym kontekście masowych zwolnień i restrukturyzacji w wyniku kryzysu pozycje te powinny zostać wzmocnione;

Dział 1b

29. zauważa, że PB 2011 przewiduje wzrost o 3,2 % środków na zobowiązania do ogółem 50 970 mln EUR, z czego 39 891,5 mln EUR przeznaczonych jest na fundusze strukturalne (EFRR i EFS) – kwota porównywalna z kwotą na rok 2010 – a 11 078,6 mln EUR na Fundusz Spójności;

⁽¹⁾ Jak stwierdzono w sprawozdaniu Komisji na temat funkcjonowania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2010)0185).

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

30. odnotowuje, że wniosek ten jest zgodny z alokacją środków określoną w WRF, biorąc pod uwagę dostosowanie techniczne do ram finansowych na 2011 r. ⁽¹⁾ (wzrost o 336 mln EUR), przewidzianą w pkt 17 PMI; w tym kontekście postrzega margines w wysokości 16,9 mln EUR pochodzący w większości z przydziału środków na pomoc techniczną i stanowiący 0,03 % działu;

31. przyjmuje z zadowoleniem zwiększenie o 16,9 % środków na płatności do 42 541 mln EUR proponowane na 2011 r., lecz jest jednak zaniepokojony, że płatności muszą być szacowane na podstawie wcześniejszych wskaźników płatności zamiast stosownych transz zobowiązań w okresie programowania 2000-2006, chociaż realizacja programów na początku okresu 2007-2013 było o wiele wolniejsza i dlatego będzie musiała zostać znacznie przyspieszona, szczególnie w 2011 r.;

32. wyraża wątpliwości, czy dokonane dostosowania, zwłaszcza poprzez alokację opóźnionych płatności, jako część planowanych płatności w przyszłych latach, są w pełni właściwe dla zaspokojenia wszystkich dodatkowych płatności wynikających przede wszystkim z następujących czynników:

- ostatnie zmiany legislacyjne, mające zwłaszcza na celu ułatwienie zarządzania finansowaniem UE i przyspieszenie inwestowania;
- rok 2011 będzie pierwszym pełnym rokiem, w którym zatwierdzone będą wszystkie systemy zarządzania i kontroli, co jest warunkiem płatności zaliczkowych; oznacza to, że realizacja programów osiągnie właściwe tempo, jako że wybrano projekty na kwotę ponad 93 mld EUR, czyli 27 % wszystkich środków finansowych na ten okres, na koniec marca 2010 r.;
- oczekuje się, że w 2011 r. kontynuowane będzie zamykanie programów na lata 2000-2006, co wymaga dokonania płatności końcowych, lecz również uwolnienia pewnych zasobów w celu przyspieszenia realizacji programów na lata 2007-2013;

33. uważa ponadto, że odpowiednie środki na politykę spójności są kluczowe w celu przyspieszenia ożywienia gospodarki europejskiej i zaangażowania się w strategię na rzecz regionów Europa 2020; podkreśla synergetyczne efekty unijnej współpracy makroregionalnej w osiągnięciu celów strategii Europa 2020 oraz potrzebę przydzielenia wystarczających środków na realizację istniejących strategii makroregionalnych; dlatego Komisję i Radę do niezwłocznego przedłożenia i przyjęcia budżetu korygującego, jeżeli środki na płatności nie wystarczą na pokrycie potrzeb;

34. zwraca się do Komisji o kontynuowanie ścisłej współpracy z państwami członkowskimi o niskim poziomie przyswajania środków finansowych w celu dalszej poprawy sytuacji dotyczącej przyswajania środków w terenie; jest świadom, że powolne przyswajanie środków finansowych może zagrozić progresywnej realizacji polityk UE;

35. zwraca się do Komisji o kontynuowanie rozważań nad sposobem zmian kompleksowego systemu przepisów i wymogów nałożonych przez Komisję i/lub państwa członkowskie w celu większego skoncentrowania się na osiągnięciu celów, a w mniejszym stopniu na legalności i prawidłowości, jednakże bez odchodzenia od zasady należytego zarządzania finansami; podkreśla, że tego rodzaju rozważania powinny przyczynić się także do lepszego opracowania podstawowych uregulowań prawnych następnego okresu programowania; w tym kontekście przypomina wspólne oświadczenie z listopada 2009 r. w sprawie uproszczenia i lepiej ukierunkowanego wykorzystania funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w kontekście kryzysu gospodarczego;

Dział 2

36. przypomina, że jedną z głównych zmian wprowadzonych przez TFUE jest zniesienie rozróżnienia na wydatki obowiązkowe i nieobowiązkowe w procedurze budżetowej, umożliwiające wreszcie obu organom władzy budżetowej prowadzenie na równych prawach negocjacji w sprawie wszystkich rocznych środków; przypomina, że wydatki obowiązkowe stanowiły prawie 34 % całego budżetu, w przeważającej mierze w dziale 2;

⁽¹⁾ COM(2010)0160, 16.4.2010 r.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

37. podkreśla, że w ostatnich kilku latach władza budżetowa wykorzystywała ten dział do osiągnięcia ogólnego porozumienia w sprawie budżetów rocznych, poprzez wykorzystanie marginesu lub przesunięcia środków celem użycia w innych programach i działaniach;

38. dostrzega, mimo żądania, aby środki pozostały na stabilnym poziomie, że dochody przeznaczone na określony cel są w 2011 r. mniejsze o 25 %, wsparcie rynku uległo zmniejszeniu o prawie 22 % (do 3 491 mln EUR), i że środki na działania fitosanitarne i weterynarię wykazują spadek o 7,8 %; wyraża zaniepokojenie optymistycznymi założeniami Komisji (w związku z większymi wahaniami rynku i podatnością działalności rolniczej na zagrożenia sanitarne) co do tendencji na rynkach rolnych w 2011 r., które spowodowały redukcję rzędu 900 mln EUR na związane z rynkiem wydatki; wzywa Komisję i Radę do uważnego monitorowania rozwoju sytuacji na rynkach rolnych i do przygotowania się do szybkiego i skutecznego reagowania z pomocą niezbędnych działań osłonowych w celu przeciwdziałania niekorzystnym tendencjom rynkowym i wahanom cen rynkowych; wyraża także zaniepokojenie planowaną redukcją środków na działania weterynaryjne i fitosanitarne w związku z koniecznością zachowania czujności, jeśli chodzi o zwalczanie chorób zwierząt;

39. przyjmuje z zadowoleniem zwiększenie środków na pomoc bezpośrednią niezwiązaną z wielkością produkcji (9,7 %), program dystrybucji owoców i warzyw w szkole (o 50 % do 90 mln EUR) oraz program dystrybucji mleka w szkole (5,3 %), a także środków przewidzianych na program „pomoc dla osób potrzebujących”; odnotowuje z zadowoleniem utrzymujący się od 2007 r. stały spadek refundacji wywozowych (do 166 mln EUR w PB 2011);

40. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Komisji o przeniesieniu niewykorzystanych funduszy z szeregu państw członkowskich do innych państw członkowskich skutecznie realizujących ten program;

41. zauważa, że działania na rzecz klimatu określone w strategii Europa 2020 stanowią priorytet i odnotowuje zmianę nagłówka tytułu 07 na „Środowisko i działania na rzecz klimatu”; dostrzega zwiększenie środków zaproponowanych na realizację polityki i prawodawstwa unijnego w zakresie działań na rzecz klimatu oraz nowe działanie przygotowawcze dotyczące upowszechnienia działań na rzecz klimatu i dostosowawczych;

42. przyjmuje z zadowoleniem zwiększenie środków na zobowiązania na program LIFE+ do 333,5 mln EUR (o 8,7 %) oraz znaczne zwiększenie środków na płatności (24,3 %, do 268,2 mln EUR) zgodnie z poprawionymi wskaźnikami wykonania, zwłaszcza w świetle działań następczych w ramach planowanej strategii na rzecz różnorodności biologicznej w 2010 r.; podkreśla, że olbrzymie wyzwania środowiskowe, przed którymi stoi UE, obejmujące zanieczyszczenie wód, wymagają podjęcia dodatkowego wysiłku finansowego w ramach tego programu;

43. przypomina, że specjalny instrument wsparcia rynku w sektorze produktów mlecznych przyjęty w ramach budżetu 2010 celem złagodzenia następstw kryzysu w sektorze mleczarskim miał być działaniem jednorazowym; zwraca się do Komisji o zbadanie, jak wykorzystywane jest 300 mln EUR nadzwyczajnych funduszy dla sektora produktów mlecznych przez państwa członkowskie, i o przekazanie oceny tego instrumentu, wraz z propozycjami dotyczącymi stałej strategii i konkretnymi propozycjami dotyczącymi zaradzenia wahanom cen w tym sektorze;

44. wyraża obawę, że polityczne znaczenie wspólnej polityki rybołówstwa (CFP) nie znajduje odpowiedniego odzwierciedlenia w projekcie budżetu na 2011 r.; zwraca uwagę, że środki zaproponowane na rozwój zintegrowanej polityki morskiej są niewystarczające na pokrycie najważniejszych aspektów zainicjowania tej nowej polityki; podkreśla, że nowa polityka morska Unii Europejskiej mogłaby prowadzić do zaniedbania aktualnych obszarów priorytetowych WPRyb pod względem przeznaczanych na nie środków budżetowych; podkreśla, że taka polityka będzie wymagać odpowiedniego finansowania w ramach więcej niż jednej pozycji budżetowej;

Dział 3a

45. zauważa, że ogólne zwiększenie funduszy należących do tego działu (+12,8 %) zdaje się odzwierciedlać następstwa na ambicje związane z tym obszarem wyrażone w Traktacie z Lizbony i programie sztokholmskim;

46. podkreśla konieczność zwiększenia środków na poprawę warunków w więzieniach; przypomina, jak stwierdzono w programie sztokholmskim, konieczność prowadzenia działań integracyjnych i programów przesiedlenia socjalnego oraz wspierania inicjatyw zwalczających narkotyki (obejmujących zapobieganie, resocjalizację i zmniejszanie szkód);

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

47. odnotowuje w związku z tym komunikat Komisji w sprawie planu działania na rzecz realizacji programu sztokholmskiego i przyjmuje z zadowoleniem, w świetle imigracji i wsparcia integracji imigrantów, proponowane zwiększenie środków na zobowiązania dla Funduszu Granic Zewnętrznych (254 mln EUR, +22 %), Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów (114 mln EUR, +29 %) oraz Europejskiego Funduszu na Rzecz Uchodźców (94 mln EUR, +1,3 %);

48. potwierdza, że proponowane zmniejszenie środków dla FRONTEX-u w 2011 r., mimo rosnącego obciążenia pracą, wynika ze zaktualizowanej oceny niewykorzystanych przez tę agencję środków oraz rocznych nadwyżek;

49. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie rozporządzenia w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej oraz wzywa Komisję do dopilnowania, aby Urząd ten rozpoczął działalność na długo przed 2011 r. oraz aby przyznano mu wystarczające środki finansowe na rozpoczęcie mandatu;

50. ubolewa nad faktem, że do momentu przedłożenia (zaplanowanego na 2013 r.) wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie EUROPOL-u, agencji UE finansowanej z budżetu UE od 2010 r., kwota środków na rok 2011 (82,9 mln EUR) pozostaje prawie bez zmian, porównując z 2010 r. (79,7 mln EUR), pomimo programu sztokholmskiego domagającego się wzmocnienia EUROPOL-u;

51. zauważa, że pomimo niepewnego harmonogramu utworzenia i uruchomienia systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) zaproponowano tylko nieznaczne zmniejszenie środków na zobowiązania z 35 mln EUR do 30 mln EUR oraz zwiększenie środków na płatności z 19,5 mln EUR do 21 mln EUR; przypomina, że Komisja przeznaczyła według swych obliczeń 27,91 mln EUR do uruchomienia SIS II w czwartym kwartale 2011 r.; podkreśla, że prace nad SIS II już dawno przekroczyły harmonogram i prawdopodobnie nie zakończą się przed końcem 2011 r.; uważa, że z uwagi na to, iż perspektywa przejścia na SIS II staje się coraz mniej prawdopodobna i przygotowywana jest obecnie opcja zastępcza, niebędne jest umieszczenie części tych funduszy w rezerwie w oczekiwaniu na dalsze analizy;

52. podkreśla, że finansowanie planowanej agencji do spraw zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości nie może prowadzić do tworzenia dodatkowych systemów informatycznych dopóki SIS II lub inne alternatywne rozwiązanie oraz VIS nie będą gotowe; zwraca się o dokładne sprecyzowanie kosztów tej agencji i jej projektów;

Dział 3b

53. przypomina, że dział 3b obejmuje kwestie o kluczowym znaczeniu dla obywateli Europy, takie jak młodzież, programy edukacyjne i kulturalne, zdrowie publiczne, ochrona konsumentów, instrumenty ochrony ludności i polityka komunikacyjna; obserwuje dlatego z dużym niepokojem, że ogół środków ulega zmniejszeniu w drugim roku z rządu, ze środkami na zobowiązania zmniejszonymi o 0,03 % (do 667,8 mln EUR) i środkami na płatności zmniejszonymi o 3,1 % (do 638,9 mln EUR), porównując z budżetem na rok 2010, przy marginesie 15,2 mln EUR;

54. dostrzega, że zaproponowane zwiększenie środków na niektóre programy (Media 2007, Kultura 2007, Zdrowie publiczne itd.) możliwe było z powodu braku środków na zobowiązania dla szeregu projektów pilotażowych i działań przygotowawczych; ubolewa dlatego nad faktem, że niewielki margines pozwoli tylko na ograniczone pole manewru przy podejmowaniu decyzji o zwiększeniu finansowania priorytetów, z których bezpośrednio korzystać będą obywatele, oraz przy przyjmowaniu wniosków dotyczących projektów i działań;

55. przypomina, że należy niezwłocznie rozpocząć skoordynowane i wielodyscyplinarne inwestowanie w młodzież jako zagadnienie o charakterze przekrojowym i że w związku z tym należy zaproponować zwiększenie finansowania instrumentu polityki wobec młodzieży; ubolewa, że Komisja wykazała brak ambicji, nie zajmując się w odpowiedni sposób tym priorytetem, i potwierdza, że zamierza zmienić projekt budżetu w celu zapewnienia odpowiedniego finansowania tego priorytetu;

56. przypomina, że promowanie i wspieranie współpracy w dziedzinie młodzieży i sportu stanowi priorytet w budżecie na 2011 r., i podkreśla, że wsparcie finansowe na specjalne imprezy doroczne jest ważnym narzędziem służącym temu celowi; ubolewa nad faktem, że w projekcie budżetu na rok 2011 nie ujęto żadnych środków na zobowiązania („p.m.” w środkach na zobowiązania i tylko 2,9 mln EUR w środkach na płatności), w przeciwieństwie do odpowiednio 9,8 mln EUR i 10,25 mln EUR w budżecie na 2010 r.;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

57. przyjmuje z zadowoleniem zainicjowanie w 2011 r. Europejskiego Roku Wolontariatu bazującego na działaniu przygotowawczym wprowadzonym w budżecie na 2010 r. i przypomina decyzję Parlamentu i Rady o zwiększeniu ogólnych środków przewidzianych na stosowny akt prawny do 8 mln EUR;

58. jest zaniepokojony niskim poziomem środków – które uległy zmniejszeniu w niektórych przypadkach w stosunku do 2010 r. – przeznaczonych na programy promujące europejskie obywatelstwo, komunikację i informacje dla mediów; uważa, że programy te stanowią kluczowy element kształtowania europejskiej tożsamości i informowania obywateli UE o europejskim projekcie;

59. ubolewa nad zredukowanym poziomem zobowiązań na program DAPHNE i wskazuje na ewentualne negatywne konsekwencje tego kroku dla zwalczania przemocy; wzywa do dalszego finansowania aktualnych i nowych skutecznych środków zwalczania wszelkich przejawów przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet;

Dział 4

60. raz jeszcze przypomina o bardzo wąskich marginesach w dziale 4, które nie pozwalają UE odpowiednio reagować na powtarzające się i powstające kryzysy i sytuacje nadzwyczajne; podkreśla, że rosnąca i nie do podtrzymania rozdzźwięk między tym niedofinansowanym działem i nowymi zobowiązaniami politycznymi Rady na arenie światowej może zostać rozwiązany tylko dzięki zmianie pułapu obowiązującego w ramach WRF⁽¹⁾;

61. przyjmuje z zadowoleniem proponowane zwiększenie środków dla EPŚ na Południu i EPŚ na Wschodzie, a szczególnie dla wymiaru partnerstwa wschodniego tej drugiej strategii; przyjmuje do wiadomości proponowane opróżnienie linii budżetowej przeznaczonej na strategię UE dla Morza Bałtyckiego, ale ubolewa, że równoważna kwota nie jest przeznaczona na tę strategię w ramach EPŚ na Wschodzie;

62. wzywa Komisję, aby w celu realizacji celów i zagwarantowania skutecznego wdrożenia Partnerstwa Wschodniego zapewniła dodatkową pomoc finansową na nowe wieloletnie programy orientacyjne ENPI w okresie 2011-2013 obejmujące kraje Partnerstwa Wschodniego;

63. jest niezmiernie zaniepokojony proponowanym zmniejszeniem o ponad 32 % środków na zobowiązania na pomoc finansową dla Palestyny, procesu pokojowego i Agencji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom (UNRWA), mając na uwadze powracającą potrzebę dodatkowych funduszy; uważa, że oświadczenie Komisji dotyczące „wyjątkowo wysokich alokacji w poprzednich latach, których nie można utrzymać, nie zagrażając finansowaniu na rzecz innych krajów w regionie” utwierdza pilną potrzebę znaczącej rewizji możliwości finansowania z działu 4 i nie powinno powodować zmniejszenia pomocy finansowej, która ma żywotne znaczenie dla narodu palestyńskiego, Autonomii Palestyńskiej i UNRWA; ponawia swe poparcie dla Autonomii Palestyńskiej, jeśli chodzi o zwiększanie jej zdolności instytucjonalnych; przypomina, że nawet jeśli UE powinna być gotowa rozszerzyć swój pakiet pomocowy dla Palestyńczyków, takie zobowiązanie nie byłoby elastyczne, oraz chociaż pomoc humanitarna musi pozostać bezwarunkowa, upiera się, że UE musi odegrać polityczną rolę, która przyniesie wymierne rezultaty na drodze do utworzenia państwa palestyńskiego, spójne ze znaczną pomocą finansową i wpływem gospodarczym w regionie;

64. wskazuje w związku z tym, że nawet wykorzystanie całego marginesu działu 4 wyłącznie na pomoc finansową dla Palestyny nie wystarczyłoby, aby osiągnąć poziom środków na zobowiązania z 2010 r. (295 mln EUR w 2010 r. w porównaniu z hipotetyczną kwotą 270 mln EUR w 2011 r.);

65. odnotowuje znaczny wzrost środków (13,2 %) przeznaczonych na proces rozszerzenia, którego dalszy postęp jest spodziewany w 2011 r. (trwające i potencjalne negocjacje z Chorwacją, Islandią, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Turcją i Bałkanami Zachodnimi);

⁽¹⁾ Jak stwierdzono w sprawozdaniu Komisji na temat funkcjonowania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2010)0185).

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

66. uważa, że proponowane zwiększenie środków dla instrumentu współpracy na rzecz rozwoju (DCI) jest odpowiednie, ale ubolewa z powodu mylącej prezentacji Komisji, która twierdzi, że wzrost o 65 mln EUR na środowisko i zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi jest konsekwencją porozumienia kopenhaskiego, podczas gdy wzrost ten opiera się na programowaniu finansowym, nie zaś na budżecie na 2010 r. (PB na 2011 r. przewiduje de facto zmniejszenie o 1,2 mln EUR w tej linii w porównaniu do budżetu na 2010 r., co budzi obawy); nalega, by pakiet „szybkiego uruchamiania finansowego” w zakresie klimatu był pakietem dodatkowym i nie był uruchamiany kosztem istniejących programów współpracy na rzecz rozwoju; wyraża obawy związane ze spójnością i widocznością szybkiego uruchomienia unijnego wkładu i wzywa państwa członkowskie do szybkiego udostępnienia Komisji informacji na ten temat, aby zagwarantować pełną przejrzystość i komplementarność wkładu UE;

67. podkreśla potrzebę zwiększenia budżetu Wspólnoty w zakresie środków finansowania związanych ze zjawiskami dotyczącymi migracji, tak aby poprawić zarządzanie migracją legalną, zmniejszyć migrację nielegalną i zoptymalizować wpływ migracji na rozwój;

68. przypomina o swoim poparciu dla zasady pomocy finansowej dla krajów AKP będących głównymi dostawcami bananów, ale podtrzymuje stanowczy sprzeciw wobec finansowania środków towarzyszących w sektorze bananów poprzez wykorzystanie marginesu; przypomina, że ograniczony margines działu nie umożliwia finansowania takich środków, które nie były przewidziane w momencie przyjmowania wieloletnich ram finansowych w 2006 r.; wyraża też zdecydowany sprzeciw wobec wszelkich przesunięć z istniejących instrumentów w ramach działu 4, ponieważ zagrażałoby to istniejącym priorytetom; sprzeciwia się zatem propozycji w projekcie budżetu zmierzającej do przesunięcia w tym celu 13 mln EUR z Instrumentu współpracy na rzecz rozwoju i 5 mln EUR z Instrumentu finansowego ochrony ludności;

69. przyjmuje z zadowoleniem wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia ustanawiającego instrument dla państw uprzemysłowionych (ICI+), lecz zdecydowanie sprzeciwia się jego finansowaniu ze środków wpisanych do budżetu na cele związane z Instrumentem współpracy na rzecz rozwoju; podkreśla, że środki finansowe przeznaczone na współpracę na rzecz rozwoju muszą być ukierunkowane na łagodzenie ubóstwa; wyraża głębokie niezadowolenie, że z ogółu 70,6 mln EUR środków przeznaczonych na ten nowy instrument w projekcie budżetu, 45 mln EUR pochodzi z Instrumentu współpracy na rzecz rozwoju;

70. ponawia swój zamiar zapewnienia Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych niezbędnych środków administracyjnych na wypełnianie jej zadań; podkreśla jednak, że przeznaczenie nowych środków na włączenie personelu pochodzącego ze służb dyplomatycznych państw członkowskich i koszty koniecznej infrastruktury powinny łączyć się z odpowiednim wzrostem budżetu UE przeznaczonego na działania zewnętrzne;

71. przyjmuje z zadowoleniem zwiększenie środków na WPZiB do wysokości 327,4 mln EUR (środki na zobowiązania), jak przewidziano w programowaniu finansowym i zgodnie z coraz ambitniejszą rolą, którą UE chce odgrywać w strefach objętych procesem stabilizacji lub dotkniętych konfliktem i kryzysem; odnotowuje opróżnienie linii budżetowej przeznaczonej na specjalnych przedstawicieli UE, przewidziane w związku z utworzeniem ESDZ, i przypomina, że szczegółowe przepisy PMI dotyczące WPZiB trzeba będzie gruntownie przemyśleć podczas negocjacji nad przeglądem PMI i przyjmowania wniosku dotyczącego ESDZ;

72. odnotowuje proponowany wzrost środków na pomoc makroekonomiczną (linia budżetowa 01 03 02) w projekcie budżetu na 2011 r. w porównaniu z budżetem na 2010 r.; przypomina, że uruchomienie tego instrumentu dla poszczególnych krajów trzecich podlega zwykłej procedurze prawodawczej i zwraca się do Komisji o dalsze wyjaśnienia dotyczące tego proponowanego zwiększenia środków;

73. przyjmuje z zadowoleniem rozpoczęcie działań przygotowawczych dotyczących Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej, wynikające z wejścia w życie TFUE (art. 214) i wpisujące się w Europejski Rok Wolontariatu w 2011 r.;

Dział 5

74. zauważa, że całkowite wydatki administracyjne dla wszystkich instytucji szacuje się na 8 266,6 mln EUR, co oznacza wzrost o 4,5 % przy marginesie 149 mln EUR;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

75. podkreśla, że preliminarze poszczególnych instytucji wraz z budżetami korygującymi przedstawionymi w 2010 r. powinny uwzględniać wszystkie dodatkowe potrzeby związane z wejściem w życie Traktatu z Lizbony, zwłaszcza jeżeli chodzi o Parlament, Radę, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów; przypomina w tym kontekście wspólne oświadczenie z listopada 2009 r. w sprawie działu 5, w którym wezwano instytucje, aby dołożyły wszelkich starań w celu sfinansowania potrzeb administracyjnych związanych z wynagrodzeniem ich personelu ze środków zapisanych w ich odnośnych sekcjach budżetu na rok 2010;

76. odnotowuje wzrost o 2,9 % udziału Komisji w budżecie administracyjnym; zauważa jednak, że na tym etapie nie uwzględniono wszystkich kosztów związanych z funkcjonowaniem i utworzeniem ESDZ; jest zdania, że jakiegokolwiek dodatkowe wnioski w tym względzie nie powinny mieć negatywnego wpływu na bieżącą działalność instytucji; podkreśla więc zdecydowanie potrzebę ustanowienia skutecznej struktury z jasnym określeniem odpowiedzialności, tak aby uniknąć dublowania się zadań i obciążania budżetu niepotrzebnymi (administracyjnymi) kosztami, co mogłoby w dalszej mierze pogorszyć sytuację finansową w tym dziale;

77. zgadza się z podejściem Komisji, że w ramach środków ostrożności należy zapisać proponowaną w 2009 r. waloryzację wynagrodzeń w wysokości 3,7 %, którą być może trzeba będzie wypłacić w całości, jeżeli Trybunał Sprawiedliwości orzeknie na korzyść Komisji; zauważa, że nawet jeżeli przyjmie się ten wysoki poziom jako podstawę na przyszłość, planowane dostosowanie wynagrodzeń pod koniec 2010 r. jest nadal szacowane na 2,2 % w kontekście kryzysu gospodarczego i społecznego, a następnie spada do 1,3 % pod koniec 2011 r.; zwraca się do Komisji o uzasadnienie swoich obliczeń;

78. uznaje starania Komisji, aby nie wnosić o dodatkowe stanowiska, ale sceptycznie traktuje jej zobowiązanie do zrealizowania wszystkich swoich potrzeb, w tym dotyczących nowych priorytetów i wejścia w życie TFUE, poprzez same wewnętrzne przesunięcia kadrowe;

79. jest głęboko zaniepokojony, że zasadniczo tendencja Komisji do outsourcingu, w połączeniu z przekształceniem stanowisk na środki dla pracowników kontraktowych, doprowadziła do sytuacji, w której coraz większa liczba osób zatrudnianych przez UE nie jest ani widoczna w planach zatrudnienia poszczególnych instytucji, przyjętych przez władzę budżetową, ani nie jest opłacana ze środków ujętych w dziale 5; jest zatem zdania, że zmiany liczebności personelu Komisji należy rozpatrywać nie tylko w świetle stanowisk przewidzianych w planie zatrudnienia, lecz także innego personelu, w tym pracowników agencji wykonawczych i zdecentralizowanych, jeżeli ich zadania zostały przeniesione z Komisji; uważa, że chociaż przekształcanie stanowisk przewidzianych w planie zatrudnienia w zewnętrzny personel powoduje oszczędności z tytułu wynagrodzeń, może ono wyrzucić wpływ na jakość i niezależność europejskiej służby cywilnej;

80. zauważa zmniejszenie o 13 % budżetu EPSO, związane z niższym poziomem wydatków na konkursy, co wynika z nowego systemu zaproponowanego w programie rozwoju EPSO, ale uważa, że spadek ten nie powinien odbić się na jakości, przejrzystości, uczciwości, bezstronności i wielojęzycznym charakterze wszystkich procedur rekrutacji UE; przypomina EPSO, że na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 kandydaci mają niezbywalne prawo do dostępu do swoich danych personalnych, w tym pytań i odpowiedzi, oraz wzywa EPSO do zagwarantowania przestrzegania tego prawa; oczekuje od Komisji solidnych gwarancji w tym względzie;

81. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja zrealizowała ogólne cele w zakresie rekrutacji obywateli nowych państw członkowskich oraz zobowiązanie do ścisłego i regularnego monitorowania rekrutacji z UE-12, tak aby zapewnić zgodność z celami rekrutacji oraz zrównoważoną reprezentację obywateli UE-2 i UE-10 w każdej grupie funkcyjnej;

82. odnotowuje zwiększone wydatki na emerytury i szkoły europejskie w świetle zmiany pokoleniowej w instytucjach UE spowodowanej przez falę odejść na emeryturę urzędników urodzonych w latach 50. ubiegłego wieku oraz przez rekrutację nowych pracowników; oczekuje, że Komisja dostarczy bardziej dogłębnej analizę długofalowych skutków budżetowych tego procesu;

83. zwraca się do Komisji o sprecyzowanie w uwagach do odpowiednich linii budżetowych kwot zapisanych w budżecie na projekty budowlane, które mają znaczne następstwa budżetowe i podlegają wymogowi konsultacji z władzą budżetową na mocy art. 179 ust. 3 rozporządzenia finansowego;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

Projekty pilotażowe i działania przygotowawcze

84. przypomina, że zgodnie z pkt 46 lit. a) PMI Komisja powinna dostarczyć szacunki wieloletnie oraz marginesy założone w ramach zatwierdzonych pułapów;

85. podkreśla znaczenie projektów pilotażowych i działań przygotowawczych jako kluczowych narzędzi formułowania priorytetów politycznych i torowania drogi nowym inicjatywom, które mogą przekształcić się w działania i programy UE poprawiające jakość życia obywateli UE; podkreśla zatem – już na obecnym etapie procedury – determinację do wykorzystania wszelkich dostępnych środków w celu zapewnienia przyjęcia swoich wniosków dotyczących projektów pilotażowych i działań przygotowawczych w ramach budżetu na 2011 r.;

86. przypomina, że projekty pilotażowe i działania przygotowawcze zostały przyjęte w budżecie na 2010 r. na łączną kwotę 103,25 mln EUR w środkach na zobowiązania w ramach wszystkich działów; podkreśla, że jeżeli organ budżetowy przyjmie na 2011 r. projekty pilotażowe i działania przygotowawcze na podobnym poziomie i z podobnym rozkładem na działy, wykorzystane będzie już 56 % marginesu w dziale 1a (oraz 33 % marginesu w dziale 1b, 59 % w dziale 3b i 37 % w dziale 4), chociaż całkowita kwota przeznaczona na ten cel w budżecie na 2010 r. nie osiągnęła nawet maksymalnej kwoty dopuszczalnej na mocy PMI (103,25 mln EUR wobec kwoty 140 mln EUR);

87. ma zamiar przekazać Komisji, jak przewidziano w załączniku II część D PMI, pierwszy tymczasowy wykaz projektów pilotażowych i działań przygotowawczych planowanych w budżecie na 2011 r., tak aby Komisja wniosła wkład w określenie przez Parlament globalnego i zrównoważonego ostatecznego pakietu w tym zakresie; oczekuje, że Komisja dostarczy dobrze uzasadnioną analizę orientacyjnych propozycji Parlamentu; podkreśla, że ten pierwszy tymczasowy wykaz nie wyklucza formalnego wniesienia i przyjęcia poprawek dotyczących projektów pilotażowych i działań przygotowawczych podczas czytania budżetu w Parlamencie;

Agencje

88. przyjmuje z zadowoleniem ogólną stabilizację wydatków budżetowych UE na agencje zdecentralizowane na poziomie 679,2 mln EUR; jest świadomy faktu, że utworzenie nowych agencji wymaga odpowiednich funduszy jak zaproponowano dla pięciu nowych ⁽¹⁾ i trzech uruchamianych agencji ⁽²⁾; podkreśla, że jeśli zadania jakiegokolwiek z agencji zdecentralizowanych (w tym organy nadzoru finansowego) są zwiększane w stosunku do pierwotnego planu, przeznaczone na nie środki także powinny odpowiednio ulec zmianie; sprzeciwia się, odnośnie do dochodów przeznaczonych na określony cel w przypadku agencji uzależnionych od uiszczanych opłat, podejściu Komisji polegającemu na sztucznym zawyżaniu marginesów;

89. odnotowuje, że spośród 258 nowych stanowisk przewidzianych w planie zatrudnienia dla agencji, 231 zostanie przydzielonych nowym lub uruchamianym agencjom;

90. wyraża zdziwienie, dlaczego w ogóle nie przewiduje się, że dochody przeznaczone na określony cel będą pochodzić z nadwyżek niektórych agencji, i zachęca Komisję do uaktualnienia zaproponowanego wkładu z budżetu UE w świetle otrzymanych dodatkowych informacji, szczególnie gdy zostaną przyjęte sprawozdania końcowe agencji; jednocześnie jest zaniepokojony z powodu stałej nadwyżki niektórych agencji na koniec roku, która uwidacznia nieumiejętne zarządzanie budżetem i środkami pieniężnymi oraz narusza przepisy ramowego rozporządzenia finansowego;

91. jest przekonany, że plan finansowy na lata 2011-2013 dla Agencji Chemikaliów jest zbyt optymistyczny i uważa za wyjątkowo nierealistyczne oczekiwanie, że agencja będzie się sama finansowała w 2011 r.; podkreśla, że planowany dochód z opłat w 2011 r. opiera się na ocenach przeprowadzonych w 2006 r.; domaga się zapewnienia środków ostrożnościowych, które zostaną w razie potrzeby zastosowane;

*

* *

⁽¹⁾ Agencja odpowiedzialna za zarządzanie operacyjne dużymi systemami informatycznymi w dziedzinie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości; Europejski Urząd Wsparcia ds. Polityki Azylowej; Europejski Organ Nadzoru Bankowego; Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych; Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

⁽²⁾ Europejska Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki; Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej; Instytut ds. Równości Płci.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

92. przypomina, w odniesieniu do proceduralnych aspektów komitetu pojednawczego, że zaangażowane instytucje osiągną porozumienie prawdopodobnie w trakcie rozmów trójstronnych przewidzianych na lipiec br.; nalega, aby następny kraj przewodniczący Radzie Ecofin, która przyjmie budżet, wziął udział w tych rozmowach trójstronnych; uważa, że przedmiotem szczególnego zainteresowania w trakcie rozmów trójstronnych, które mają się odbyć 30 czerwca 2010 r., powinny być:

- konsekwencje budżetowe europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej,
- konsekwencje budżetowe strategii UE 2020,
- programy dotyczące młodzieży,
- stabilność finansowa i wykonalność działu 1a, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Traktat z Lizbony,
- dział 4, w tym utworzenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych,
- ograniczone marginesy w PB 2011 i konieczność zmiany aktualnie obowiązujących WRF;

93. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie.

Rynki instrumentów pochodnych: przyszłe działania w ramach polityki

P7_TA(2010)0206

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania polityczne (2010/2008(INI))

(2011/C 236 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikaty Komisji zatytułowane „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania w ramach polityki” (COM(2009)0563 i COM(2009)0332),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejski nadzór finansowy” (COM(2009)0252),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanawiającego Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (COM(2009)0499),
- uwzględniając wnioski Komisji w sprawie zmiany dyrektyw dotyczących wymogów kapitałowych (2006/48/WE i 2006/49/WE),
- uwzględniając komunikat i zalecenie Komisji w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych (COM(2009)0211),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie funduszy hedgingowych i niepublicznego rynku kapitałowego ⁽¹⁾,
- uwzględniając postanowienia szczytu G20 w Pittsburghu, który odbył się w dniach 24-25 września 2009 r., na którym oświadczono, że „wszystkie standardowe pozagiełdowe kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych powinny być przedmiotem obrotu na giełdach lub elektronicznych platformach obrotu”, oraz obecne zmiany w prawodawstwie krajowym dotyczącym instrumentów pochodnych w Europie, USA i Azji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 26.